

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Štefana Sekelského na neverejnom zasadnutí v Bratislave 3. februára 2010, v trestnej veci odsúdeného **J. K. pre pokus trestného činu vraždy** podľa § 8 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. j/ zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Trestný zákon), o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 5. októbra 2009, sp. zn. 7Ntok 1/2009, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného J. K. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 31. júla 2003, sp. zn. 4T 2/03, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 18. novembra 2003, sp. zn. 2To 81/03, bol J. K. uznaný za vinného zo spáchania trestného činu vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. j/ Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 Tr. zák. ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. v podstate na tom skutkovom základe, že

17. novembra 2002 v čase asi o 16:10 hod. v bufete „O.“ na prízemí NsP v Č. v úmysle usmrtiť s nožom s dĺžkou čepele 14 cm silnou intenzitou bodol predavačku odkladajúcu zrátanú tržbu K. B. do chrbtovej časti tela v oblasti 8. a 9. medzirebria vpravo, ktorý prenikol do pohrudničnej dutiny, poškodiac dolný lalok pľúc vpravo, čím jej spôsobil krvácanie do dutiny pohrudničnej a pnemumothorax, ktorá mu na jeho výzvu vydala peniaze, potom ju opäť bodol smerom na oblasť prednej strany hrudníka, avšak v pohybe ju zasiahol do prednej plochy ramenného kĺbu, tretíkrát ju bodol do oblasti 5. rebra na chrbte a opätovne veľkou silou ju bodol smerom na ľavú prednú stranu hrudníka, pretože sa bránila rukou, zasiahol ľavú hornú končatinu a prebodol jej predlaktie, na čo bol vyrušený zákazníkom búchaním na dvere, preto z miesta činu utiekol aj s finančnou hotovosťou

630,68 € (19 000 Sk); zranenia poškodenej si vyžiadali urgentný lekársky zásah, pretože bola v ohrození života;

skutku sa dopustil po 23 dňoch odo dňa prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý vykonal v dĺžke 18 mesiacov od 26. apríla 2001 do 26. októbra 2002 po tom, ako bol rozsudkom Okresného súdu v Čadci z 14. novembra 2000, sp. zn. 3T 397/00, ako mladistvý uznaný za vinného z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. a iné.

Za tento trestný čin mu bol podľa § 219 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 42 ods. 1 a § 29 ods. 2 Tr. zák., uložený trest odňatia slobody na 20 rokov; podľa § 39a ods. 2 písm. c/ Tr. zák. bol zaradený na výkon trestu do III. nápravnovúchovnej skupiny. Súčasne bol podľa § 73 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. zhabaný kuchynský nôž s rukoväťou čiernej farby a dĺžkou čepele 14 cm.

Krajský súd zároveň zaviazal odsúdeného nahradiť poškodenej V., škodu vo výške 923,69 € (27 827,06 Sk), poškodenému L. H. škodu vo výške 597,49 € (18 000 Sk) a K. B. škodu vo výške 708,26 € (21 337 Sk).

Uznesením Krajského súdu v Žiline z 5. októbra 2009, sp. zn. 7Ntok 1/2009, podľa § 399 ods. 2 Tr. por. bol zamietnutý návrh odsúdeného na obnovu konania v uvedenej trestnej veci.

Odsúdený v návrhu na povolenie obnovy konania namietal súdmi uložený neprimeraný trest, predovšetkým v dôsledku posúdenia jeho osoby ako obzvlášť nebezpečného recidivistu.

Keďže v návrhu na povolenie obnovy konania odsúdený neuviedol žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, Krajský súd v Žiline návrh zamietol.

Proti uzneseniu Krajského súdu odsúdený podal prostredníctvom svojej obhajkyne sťažnosť, ktorou sa domáhal, aby Najvyšší súd napadnuté uznesenie zmenil a obnovu konania povolil.

V sťažnosti opätovne poukázal na neprimerane prísny trest predovšetkým posúdenie jeho osoby ako obzvlášť nebezpečného recidivistu a tiež skutočnosť, že súdy pri ukladaní trestu neprihliadli na to, že skutok spáchal vo veku blízkom veku mladistvému.

Najvyšší súd ako súd rozhodujúci o sťažnosti primárne zistil, že sťažnosť je prípustná (§ 185 ods. 2, § 402 ods. 3 Tr. por.), že bola podaná oprávnenou osobou (§ 186 ods. 1 Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 187 ods. 1 Tr. por.), zároveň však dospel k záveru, že táto nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, alebo právoplatným trestným rozkazom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti, alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe, alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania, alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Za skutočnosti súdu skôr neznáme sa považujú také, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa týka návrh na obnovu konania. Takouto skutočnosťou je objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ktorý však môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Za dôkazy súdu skôr neznáme sa považujú predovšetkým dôkazy, ktoré neboli vykonané v pôvodnom konaní, alebo v pôvodnom konaní boli vykonané, ale s novým obsahom, odlišným od obsahu v pôvodnom konaní vykonaných dôkazov.

Je dôležité pripomenúť, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, a teda akýkoľvek zásah do právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu je prípustný iba vo výnimočných prípadoch.

Odsúdený vo svojom návrhu na povolenie obnovy konania však neuviedol žiadne nové skutočnosti súdu skôr neznáme, len namietal údajnú nezákonnosť postupu súdov pri uložení trestu v dôsledku posúdenia jeho osoby ako obzvlášť nebezpečného recidivistu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa teda v plnom rozsahu stotožňuje s konštatovaním súdu prvého stupňa, že neboli splnené podmienky pre povolenie obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por., a preto návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania bol v súlade so zákonom zamietnutý.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, Najvyšší súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného J. K. nie je dôvodná, a preto ju postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c/ zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 3. februára 2010

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová